Ahomailla ahkeruuden

Kirjoittanut Risto Varis

Puurtaa Ahti Ahjolainen
ahkerasti ahtaajana,
työn tekee todella taiten.

Ahti tuntee laivat Saksan,
Kiinan, Norjan ja Perunkin,
Englannin sekä Japanin,
rahtilaivat kaikinkaikin.

Ahti tietää tismallensa
raanat, ruumat että kaijat,
ahterit ja pöytäroskat,
tasan tartuntakäpälät,
otteet oikeat etenkin
kuten taskunpohjukkansa.

On taitava ja pätevä
tuo Ahjolaisen isäntä,
toimissaan vakaisen varma
satamassa ahtaamassa.

Konsa ahtaajat useimmat
kotiin töistä kiiruhtavat
tai katveisiin sen terassin
olutvaahtojen likelle
tai vallan vikevän viinan,
tutkii Ahti Ahjolainen,
etsii, löytää laivan toisen,
käy siis sinne ”kuokkatöihin”,
kuten ahtaajat puhuvat
ylitöitten puurrannasta.

Ahti purkaa purkit, kahvit,
moottorit, kapineet kaikki.
Niin hoituu urakka suuri
ahkeralta ahtaajalta.

Eip´on Ahti tuhlaavainen,
ellei siis sinä pidetä,
että ostaa Kyllillensä
viikonloppukukkakimpun.

Kerran talvella tapasin
tuonp´ on Ahti Ahjolaisen.
Konsa Ahti uupuneena
saapui illalla kotiinsa,

istui luoksi höyryävän
karjalanpadan porinan,
kyselläkseni käkesin,
utelin uhallanikin:

”Miksi ahkeraan aherrat?
Mihin käytät palkkapussin?”

Niinpä Ahti virkkeet viskoi,
paljonlaisesti pajatti,
pakisi pärinäparroin,
kyllin turvaltaan turisi,
lauseitaan lateli siinä,
sanat hampailtaan hajotti:

"Omp´on Kalle professori,
Seppo sähköinsinööri,
ekonomi Niilo kohta,
Risto pää ssyt jo Polille.
Vaan tuo pahnanpohjimmainen,
Liisa laatii mainoksia,
sompuloi somaiset leiskat
markkinointikoulussansa.

Kaikki kons´on koulutettu,
lähden kyllä Kyllin kanssa
Tallinnaan peräti vielä
tai sitten vesille Ruotsin
rentoutumaan rehvakkaasti.”

Siten Ahti ahkeroitsi
ahonlaidoilla elämän.
Ihollakin tuntui tuolta;
tuuli tuoreesti aholla,
ja lintu liversi puussa.